

2. Forslag om en tilnærmelse af landenes asyl-praksis.
3. Fortsat udveksling af oplysninger om asyl og illegal indvandring.
4. Intensivering af det politimæssige samarbejde til bekæmpelse af illegal indvandring og menneskesmugling.

Det var EU's bud på, at hundredtusindvis af mennesker i Tyrkiet er udsat for undertrykkelse og vold. Svaret var: Opbyg grænserne omkring Europa, opbyg murene omkring fortet.

Det er derfor klart, at når man støtter den politik, er man ikke reelt interesseret i at gøre noget ved de forhold, der gør, at folk flygter, og derfor bliver det også spændende at høre, hvad Venstres og De Konservatives holdning vil være til den debat, vi skal have på tirsdag om Algeriet. Vil Venstre og De Konservative bakke op om EU's slatne holdning til mordene i Algeriet, hvor man har lukket øjnene og reelt ikke foretaget sig noget? Eller vil Venstre og De Konservative slutte op om f.eks. Enhedslistens krav om, at der selvfølgelig skal stilles krav til det algeriske regime om en international undersøgelse af massakrerne. Det bliver utrolig spændende.

Afslutningsvis skal jeg sige, at der i forslaget jo også er to helt uafklarede områder. For det første: Hvilke lande i nærområderne vil acceptere at tage hjemsendte flygtninge fra Danmark? Information gjorde sig den anstrengelse for nogle uger siden at spørge en række nær-områder. De sagde alle sammen nej, og derfor må det være relevant at spørge Venstre og De Konservative, hvad det er for nogle nær-områder, som Venstre og De Konservative har kontakt med, og som de kan forestille sig vil tage imod flygtninge, ikke fra deres eget land, men fra et land i nærheden. Det er vel ikke sådan, at Venstre og De Konservative mener, at man skal tvinge nær-områder til at tage flygtninge, der ikke er deres egne.

For det andet og sidste: Der står i forslaget, at man skal sikre »sikre modtagelseslejre«, men hvad er erfaringen med sikre modtagelseslejre? Det bliver overhovedet ikke beskrevet i forslaget. Der eksisterer jo nogle erfaringer fra f.eks. grænsen mellem Rwanda og Zaire, hvor hutubander fik lov til at regere, men der eksisterer også nogle erfaringer fra sikre områder i Bosnien.

Der var faktisk engang, der blev udnævnt fem sikre områder i Bosnien; et af dem var en by, der hed Srebreniza. Hvad blev resultatet af

det? Var det 2.000, 4.000 eller 8.000, der blev dræbt? Der er vist ikke nogen, der helt ved det.

Når man forholder sig til de erfaringer, kan man vel ikke fortænke flygtninge i ikke bare at tage ordene for pålydende og regne med, at de skal være i sikre områder. De vil selvfølgelig insistere på at få en garanti, før de vil blive sådan nogle steder.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Søren Søndergaard spørger, hvilke lande det eksempelvis kunne være i nærområderne, som kunne modtage en større del af flygtningene. Jeg vil da godt nævne tre lande: Danmark, Sverige, Finland. Jeg gentager: Danmark, Sverige, Finland.

Hvis man tænker sig den situation, som jo ikke kan udelukkes, at der kommer et militært angreb mod de baltiske lande, og der kommer en flygtningestrøm på en halv million mennesker, der flygter fra Estland, Letland og Litauen, ville jeg synes, det var helt naturligt og helt rigtigt, at de tre lande, som er naboer, som har en kultur og en historie, som ikke adskiller sig væsentligt, tog en betydelig større del af flygtninge fra de baltiske lande end eksempelvis Italien, Spanien, Portugal, Tyrkiet, England, Frankrig osv. Jeg ville også anse det for lige så naturligt, at disse lande fik en form for økonomisk støtte fra de lande i Europa, der ligger længere væk, og som ikke tog nogen eller fik meget få.

Det synes jeg var et typisk eksempel, og jeg synes, at det ville være en moralsk forpligtelse, men jeg synes også, at det ville være en moralsk forpligtelse for de øvrige lande at hjælpe de lande, der tog den største byrde.

Det er nøjagtig det princip, vi ønsker udbredt til en stor del af verden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Selvfølgelig skal Danmark, Sverige og Finland i en situation med f.eks. to millioner flygtninge fra Baltikum tage en større del af byrden, men det er jo også det, der sker i Afrika i dag. Langt de fleste flygtninge fra Somalia er jo ikke i Danmark, i Holland eller i Tyskland, men lige præcis i nærområdet, så det er jo bare en beskrivelse af kendsgerningerne, hr. Helge Adam Møller giver.

Men den interessante sammenligning, man skulle foretage, er, hvad Danmark ville sige i en